

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Комисия за енергийно
и водно регулиране

РЕШЕНИЕ

№ ПП-1

от 04.05.2017 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО И РЕГУЛИРАНЕ

на закрито заседание, проведено на 04.05.2017 г., разгледа преписка, образувана по заявление с вх. № Е-15-24-9 от 28.02.2014 г., подадено от „Черноморска технологична компания“ АД („ЧТК“ АД), в което е отправено искане към Държавната комисия за енергийно и водно регулиране да приеме решение, с което да разпорежи предоставяне ползването на газопроводно отклонение, собственост на „Девня Цимент“ АД на „ЧТК“ АД и установи следното:

Със заявление с вх. № Е-15-24-9 от 28.02.2014 г., подадено от „Черноморска технологична компания“ АД („ЧТК“ АД) е отправено искане на основание чл. 197, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ) към Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, ново наименование Комисия за енергийно и водно регулиране (Комисията, КЕВР) да приеме решение, с което да разпорежи предоставяне ползването на газопроводно отклонение, собственост на „Девня Цимент“ АД на „ЧТК“ АД за разпределение на природен газ до други клиенти на дружеството на територията на гр. Девня.

На основание чл. 4, ал. 5 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (НЛДЕ) и при спазване на чл. 36 и следващите от действащия към момента на образуване на административното производство Устройствен правилник на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация (отм.), с резолюция на председателя на Комисията е образувана административна преписка, която е възложена за проучване.

В хода на разглеждане на административната преписка, по жалба на „ЧТК“ АД от 25.04.2014 г. е образувано административно дело № 3256 по описа за 2015 г. на Административен съд София - град (АССГ) по реда на чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 13, ал. 9 от ЗЕ. Жалбата на „ЧТК“ АД е против мълчаливия отказ на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране да се произнесе по заявление с вх. № Е-15-24-9 от 28.02.2014 г., с което е поискало разпореждане от регулаторния орган за предоставяне ползването на съоръженията, собственост на „Девня Цимент“ АД на „ЧТК“ АД и заплащането на цена, определена по методиката. Според „ЧТК“ АД, с бездействието на ДКЕВР, сега КЕВР, се пречатства използването от оператора на газоразпределителната мрежа - лицензиант по ЗЕ, на съоръжения, присъединени към газопреносната мрежа за целите на разпределението на природен газ до други клиенти на територията, определена в лицензията. С решение № 5083 от 17.07.2015 г. по адм. дело № 3256 от 2015 г. АССГ отменя мълчаливия отказ на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, сега КЕВР, и връща преписката на

Комисията за изрично произнасяне по заявление с вх. № Е-15-24-9 от 28.02.2014 г. на основание чл. 197, ал. 9, изречение последно от ЗЕ.

В мотивите на съдебното решение се посочва, че преписката следва да бъде върната на КЕВР за довършване на започналата процедура, при събиране на допустимите, необходими и относими за фактите и обстоятелствата по спора доказателства, както и предоставяне възможност на заинтересованите страни да изразят своите становища и депозират възражения. Компетентният административен орган извършва процесуални действия относно събирането на доказателства за техническата възможност и свободния капацитет присъединеният към газопреносната мрежа клиент „Девня Цимент“ АД да предостави ползването на собствените си съоръжения на съответния оператор на газоразпределителна мрежа, получил лицензия, и жалбоподател в настоящото производство. В допълнение се посочва, че на основание чл. 196, ал. 1 от ЗЕ „присъединяването към газопреносните и газоразпределителните мрежи се извършва при условия и по ред, определени с наредба, приета от комисията“ /Наредба № 4 от 5 ноември 2013 г. за присъединяване към газопреносните и газоразпределителните мрежи/. Операторът на газопреносна мрежа е длъжен да присъедини към своята мрежа в определена от него точка обекти на газоразпределителните мрежи, добивните предприятия, съоръжения за съхранение на природен газ, съоръжения за втечен природен газ и обекти за производство на газ от възобновяеми източници, както и обекти на небитови клиенти на природен газ /чл. 197, ал. 1 и ал. 2 от ЗЕ/. Присъединените към газопреносната мрежа клиенти при техническа възможност и свободен капацитет предоставят ползването на собствените си съоръжения на съответния оператор на газоразпределителна мрежа, получил лицензия, за целите на разпределението на природен газ до други клиенти на територията, определена в лицензията /чл. 197, ал. 9, изречение първо от ЗЕ/. Съгласно § 1, т. 8 от ДР на ЗЕ „газопреносна мрежа“ е система от газопроводи с високо налягане и съоръженията към тях с единен технологичен режим на работа за пренос на природен газ до изхода на газоизмервателна станция или газорегулираща станция“, а съгласно § 1, т. 9 от ДР на ЗЕ „газоразпределителна мрежа“ е местна или регионална система от газопроводи със средно или ниско налягане и съоръженията към тях за разпределение на природен газ до съответните клиенти на определена с лицензия територия“. Съгласно § 1, т. 34а, б. „б“ от ДР на ЗЕ „оператор на преносна мрежа“ е лице - оператор на газопреносна мрежа, което осъществява пренос на природен газ по газопреносна мрежа и отговаря за нейната експлоатация, поддръжка и развитие на дадена територия и за взаимовръзките ѝ с други мрежи, както и за осигуряването в дългосрочен план на способността на мрежата да покрива разумни искания за пренос на природен газ“, а съгласно § 1, т. 34б, б. „б“ от ДР на ЗЕ „оператор на разпределителна мрежа“ е лице - оператор на газоразпределителна мрежа, което осъществява разпределение на природен газ по газоразпределителна мрежа и отговаря за функционирането на газоразпределителната мрежа, за нейната поддръжка, развитието ѝ на дадена територия и за взаимовръзките ѝ с други мрежи, както и за осигуряването в дългосрочен план на способността на мрежата да покрива разумни искания за разпределяне на природен газ“. „Пренос на електрическа и топлинна енергия или природен газ, нефт и нефтопродукти“ е транспортиране на електрическата или топлинната енергия или природния газ, нефта и нефтопродуктите през преносната мрежа или тръбопроводи /§ 1, т. 44 от ДР на ЗЕ/. В случая по силата на договор № 1864/23.12.2014г., сключен с „Булгаргаз“ ЕАД, „Булгартрансгаз“ ЕАД пренася природен газ по националната газопреносна мрежа до изходна точка ГРС Девня /пункт № С006Р04/. Към момента, в който е реално присъединено „Девня Цимент“ АД, не е било поставено нормативно изискване за сключване на договор за присъединяване, което условие е поставено едва при влизането в сила на Наредба № 7 юни 2004г. за присъединяване към газопреносните и газоразпределителните мрежи

/отм./ Наредбата въвежда понятието „фактическо присъединяване“ – „създаване на условия за постоянно търговско подаване на природен газ към съоръженията на потребителите“ /§ 1, т. 5 от ДР/, възпроизведено и § 1, т. 5 от ДР на Наредба № 4/2013г. От събраните по делото доказателства се установява, че „Девня Цимент“ АД е присъединено към националната газопреносна мрежа със собствен газопровод, което ползване претендира и „ЧТК“ АД. Последното като оператор на газоразпределителна мрежа /2 броя лицензи за срок от 25 години за територията на общините Търговище и Омуртаг/ обективира искане да бъде предоставено ползването на съоръжението на „Девня Цимент“ АД като присъединен към газопреносната мрежа клиент. Изцяло и единствено в компетентността на регулаторния орган е да реши спора между двете дружества по същество, като прецени дали е техническа възможност и свободен капацитет за предоставяне ползването на съоръженията на съответния оператор на газоразпределителна мрежа, получил лицензия, за целите на разпределението на природен газ до други клиенти на територията, определена в лицензията, както и каква цена следва да се заплаща за това.

С решение № 5945 от 09.10.2015 г., постановено по дело № 3256 от 2015 г., по искане на „ЧТК“ АД за допълване на първоначалното решение, и на основание чл.176 и чл. 144 от АПК във връзка с чл. 250 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) Административният съд е допълнил решение № 5083 от 17.07.2015 г. по дело № 3256 от 2015 г. на Административен съд София – град, като е върнал преписката на КЕВР за изрично произнасяне по заявление с вх. № Е-15-24-9 от 28.02.2014 г. в едномесечен срок от влизане в сила на съдебния акт.

Двете решения на Административният съд София - град № 5083 от 17.07.2015 г. и № 5945 от 09.10.2015 г. са обжалвани от КЕВР пред Върховния административен съд (ВАС).

В хода на съдебното производство, в КЕВР е получено писмо с вх. № Е-15-24-9 от 07.04.2016 г. от адв. А. А., от името на „ЧТК“ АД, в което уведомява Комисията, че „ЧТК“ АД и „Девня Цимент“ АД са постигнали съгласие за ползването на газопровода, собственост на „Девня Цимент“ АД, като на 19.02.2016 г. страните са подписали Договор за право на достъп с № DGD-002 от 19.02.2016 г. ВАС е бил информиран за този факт, но не го е взел под внимание.

Със свое решение № 3066 от 14.03.2017 г. ВАС – Четвърто отделение, по административно дело № 14011 от 2015 г., оставя в сила решение № 5083 от 17.07.2015 г. на Административния съд София - град и решение № 5945 от 09.10.2015 г. на Административния съд София - град, постановени по административно дело № 3256 от 2015 г., от което следва, че преписката се връща на административния орган за изрично произнасяне по заявление с вх. № Е-15-24-9 от 28.02.2014 г. В мотивите на съдебното решение се посочва, че първоинстанционният съд е съобразил, че съгласно чл. 197, ал. 9 от ЗЕ присъединените към газопреносната мрежа клиенти при техническа възможност и свободен капацитет предоставят ползването на собствените си съоръжения на съответния оператор на газоразпределителна мрежа, получил лицензия, за целите на разпределението на природен газ до други клиенти на територията, определена в лицензията, като при непостигане на съгласие Комисията разпорежда предоставянето на ползването и заплащането на цена, определена от последната по методиката. Същевременно не е установил постигнато съгласие между „ЧТК“ АД и „Девня Цимент“ АД за предоставяне ползването на газопроводно отклонение, собственост на второто дружество. Съобразил и че за да се изиска разпореждане от регулаторния орган относно предоставянето на ползването на собствени съоръжения и заплащането на цена, определена по методиката, е необходимо да са налице и още две положителни предпоставки: техническа възможност и свободен капацитет, при наличие на които КЕВР дължи произнасяне по отправеното искане за осъществяване целите на разпределението на природен газ до

други клиенти на територията, определена в лицензията на съответния оператор на газоразпределителна мрежа. Приел, че непроизнасянето ѝ в срока по чл. 57 ал. 5 и ал. 6 от АПК по подаденото заявление от 28.02.2014 г., изтекъл на 28.03.2014 г., представлява мълчалив отказ по чл. 58 от АПК да се разпорежи предоставянето на ползването на собствените съоръжения и заплащането на цена, определена от компетентния административен орган по съответната методика. Приел, че е нарушена, освен материалноправната разпоредба на чл. 197, ал. 9 от ЗЕ, и тази на чл. 196, ал. 1 от ЗЕ - че присъединяването към газопреносните и газоразпределителните мрежи се извършва при условия и по ред, определени с наредба, приета от комисията, която в случая е Наредба № 4 от 5 ноември 2013 г. за присъединяване към газопреносните и газоразпределителните мрежи. Съобразил, че операторът на газопреносна мрежа е длъжен да присъедини към своята мрежа в определена от него точка обекти на газоразпределителните мрежи, добивните предприятия, съоръжения за съхранение на природен газ, съоръжения за втечен природен газ и обекти за производство на газ от възобновяеми източници, както и обекти на небитови клиенти на природен газ /чл. 197, ал. 1 и, ал. 2 от ЗЕ/ и че присъединените към газопреносната мрежа клиенти при техническа възможност и свободен капацитет предоставят ползването на собствените си съоръжения на съответния оператор на газоразпределителна мрежа, получил лицензия, за целите на разпределението на природен газ до други клиенти на територията, определена в лицензията /чл. 197, ал. 9, изречение първо от ЗЕ/. До този извод стигнал и като взел предвид легалните дефиниции, съответно на 1/газопреносна мрежа, дадена в § 1, т. 8 от ДР на ЗЕ - като система от газопроводи с високо налягане и съоръженията към тях с единен технологичен режим на работа за пренос на природен газ до изхода на газоизмервателна станция или газорегулираща станция, 2/ на газоразпределителна мрежа - съгласно § 1, т.9 от ДР на ЗЕ като е местна или регионална система от газопроводи със средно или ниско налягане и съоръженията към тях за разпределение на природен газ до съответните клиенти на определена с лицензия територия, 3/ на оператор на преносна мрежа съобразно § 1, т. 34а, б. „б.“ от ДР на ЗЕ като лице - оператор на газопреносна мрежа, което осъществява пренос на природен газ по газопреносна мрежа и отговаря за нейната експлоатация, поддръжка и развитие на дадена територия и за взаимовръзките ѝ с други мрежи, както и за осигуряването в дългосрочен план на способността на мрежата да покрива разумни искания за пренос на природен газ, и 4/качеството на оспорващия като оператор на разпределителна мрежа съгласно § 1, т. 34б, б. „б.“ от ДР на ЗЕ като е лице - оператор на газоразпределителна мрежа, което осъществява разпределение на природен газ по газоразпределителна мрежа и отговаря за функционирането на газоразпределителната мрежа, за нейната поддръжка, развитието ѝ на дадена територия и за взаимовръзките ѝ с други мрежи, както и за осигуряването в дългосрочен план на способността на мрежата да покрива разумни искания за разпределяне на природен газ“. Съобразил и че съгласно § 1, т. 44 от ДР на ЗЕ, пренос на електрическа и топлинна енергия или природен газ, нефт и нефтопродукти е транспортиране на електрическата или топлинната енергия или природния газ, нефта и нефтопродуктите през преносната мрежа или тръбопроводи. Обосновал решаващ извод, че като оператор на газоразпределителна мрежа, предвид двете лицензии за срок от 25 години за територията на посочените по-горе две общини, оспорващото дружество е обективирало искане да бъде предоставено ползването на съоръжението на „Девня Цимент“ АД като присъединен към газопреносната мрежа клиент, и че изцяло и само в компетентността на регулаторния орган е да реши спора между двете дружества - като прецени дали е техническа възможност и свободен капацитет за предоставяне ползването на съоръженията на съответния оператор на газоразпределителна мрежа, получил лицензия, за целите на разпределението на

природен газ до други клиенти на територията, определена в лицензията, както и каква цена следва да се заплаща за това.

Съгласно чл. 297 от ГПК влязлото в сила решение е задължително за съда, който го е постановил и за всички съдилища, учреждения и общини в Република България.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Във всички останали случаи съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). Следователно, КЕВР трябва да се произнесе с решение по заявление с вх. № Е-15-24-9 от 28.02.2014 г. подадено от „ЧТК“ АД. От друга страна, КЕВР следва да спазва и едномесечният срок, който започва да тече от момента на влизане в сила на решението на ВАС – 14.03.2017 г.

С оглед на това, КЕВР следва да разгледа отново заявление с вх. № Е-15-24-9 от 28.02.2014 г. и да постанови решение съобразно приложимите нормативни разпоредби и задължителните указания на ВАС съгласно влезлите в сила съдебни решения, а именно приключване на процедурата по чл. 197, ал. 9 от ЗЕ.

В изпълнение на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на съдебното решение, а именно приключване на процедурата по чл. 197, ал. 9 от ЗЕ, със заповед № З-Е-42 от 29.03.2017 г. на Председателя на КЕВР е сформирана работна група със задача да извърши проучване относно обстоятелствата, съдържащи се в заявление с вх. № Е-15-24-9 от 28.02.2014 г. на „ЧТК“ АД и въз основа на резултатите от него да изготви доклад и проект на решение.

В изпълнение на заповедта е поискана допълнителна информация от „Аресгаз“ АД и „Девня Цимент“ АД, както следва:

С писмо изх. № Е-15-24-9 от 29.03.2017 г. е изискано от „Девня Цимент“ АД да предостави копие на договор за право на достъп № DGD-002 от 19.02.2016 г., сключен между „Девня Цимент“ АД и „ЧТК“ АД. С писмо вх. № Е-15-24-9 от 10.04.2017 г. „Девня Цимент“ АД е представило в КЕВР копие на договор № DGD-002 от 19.02.2016 г.

С писмо изх. № Е-15-24-9 от 29.03.2017 г. е изискано от „Аресгаз“ АД, предишно наименование „ЧТК“ АД, да заяви дали поддържа заявление с вх. № Е-15-24-9 от 28.02.2014 г. на „ЧТК“ АД, с което се иска Комисията да приеме решение за разпореждане за предоставяне ползването на газопроводно отклонение, собственост на „Девня Цимент“ АД, на „ЧТК“ АД, както и да информира Комисията за новонастъпили обстоятелства в тази връзка и да се предостави копие на договор за право на достъп № DGD-002 от 19.02.2016 г., сключен между „Девня Цимент“ АД и „ЧТК“ АД (ново наименование „Аресгаз“ АД).

В КЕВР е получен отговор от „Аресгаз“ АД с вх. № Е-15-24-9 от 06.04.2017 г. С него дружеството писмено потвърждава, че е постигнало съгласие с „Девня Цимент“ АД за условията за достъп и ползване на газопровода, собственост на „Девня Цимент“ АД, за измерване на природния газ и за заплащането на договорената цена, с което са разрешили спора помежду си за ползването на газопровода. Независимо от постигнатото в конкретния случай споразумение между страните, дружеството счита, че въпросите относно предоставяне ползването на съоръжения, собственост на присъединените към газопрееносната мрежа клиенти (при техническа възможност и свободен капацитет) на съответния оператор на газоразпределителна мрежа, получил лицензия, за целите на разпределението на природен газ до други клиенти на територията, определена в лицензията, остават нерешени. Във връзка с това, както и с оглед формираната към момента съдебна практика, която задължава комисията да се произнесе по тези въпроси, счита че е наложително КЕВР, на основание чл. 15, ал. 1

от ЗЕ, да огласи публично следваната политика по прилагането на чл. 197, ал. 9 от ЗЕ, като КЕВР се произнесе с решение относно прилагането на чл. 197, ал. 9 от ЗЕ в разумен срок.

От събраната по преписката информация и предоставените документи се установи следното:

Към датата на подаване на заявление с вх. № Е-15-24-9 от 28.02.2014 г. „ЧТК“ АД е титуляр на Лицензия № Л-132-08 от 26.02.2004 г. за осъществяване на дейността разпределение на природен газ и Лицензия № Л-132-12 от 27.04.2009 г. за осъществяване на дейността снабдяване с природен газ от краен снабдител на територията на обособена територия „Добруджа“ и общините Добрич, Тервел, Търговище и Омуртаг. „Рила газ“ ЕАД и „Черноморска технологична компания“ АД („ЧТК“ АД) са подали в КЕВР заявление с вх. № Е-ЗЛР-Р-83 от 03.12.2015 г. за издаване на разрешение за преобразуване на лицензиант, чрез вливане на „Рила газ“ ЕАД (преобразуващо се дружество) в „ЧТК“ АД (приемащо дружество), на основание чл. 52, ал. 1 и ал. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ). С Решение № Л-462 от 18.03.2016 г. КЕВР дава разрешение за преобразуване на лицензиант чрез вливане на „Рила газ“ ЕАД в „ЧТК“ АД, ново наименование „Аресгаз“ АД.

„ЧТК“ АД, сега „Аресгаз“ АД, и „Девня Цимент“ АД са постигнали съгласие за условията за достъп и ползване на газопровода, собственост на „Девня Цимент“ АД, за измерване на природния газ и за заплащането на договорената цена. За постигнато споразумение и на основание чл. 197, ал. 9 от ЗЕ, страните са подписали договор за право на достъп № DGD-002 от 19.02.2016 г. Като доказателство е приложено копие на договор № DGD-002 от 19.02.2016 г. Предоставено е и копие на приемо-предавателния протокол, съгласно който от 01.05.2016 г. договорът е влязъл в сила със стартирането на използването от „ЧТК“ АД на газопровода, собственост на „Девня Цимент“ АД.

Във връзка с гореизложеното могат да се направят следните изводи:

От фактите и събраните доказателства по административната преписка е видно, че между страните е постигнато съгласие на основание чл. 197, ал. 9 от ЗЕ и е подписан договор, поради което правният интерес на заявителя е отпаднал. Съгласно чл. 197, ал. 9, изречение последно от ЗЕ, Комисията разпорежда предоставянето на ползването и заплащането на цена, определена от нея по методиката само в случай на непостигане на съгласие. Предвид горното, искането на заявителя на основание чл. 197, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ) Комисията да приеме решение, с което да разпреди предоставяне ползването на газопроводно отклонение, собственост на „Девня Цимент“ АД на „ЧТК“ АД, ново наименование „Аресгаз“ АД, за разпределение на природен газ до други клиенти на дружеството на територията на гр. Девня, и КЕВР да огласи публично следваната политика по прилагането на чл. 197, ал. 9 от ЗЕ, като се произнесе с решение, е недопустимо, тъй като правният интерес на заявителя е отпаднал поради постигане на съгласие между страните за условията за достъп и ползване на газопровода. В тази връзка по силата на чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК наличието на правен интерес е абсолютна предпоставка за допустимост на административното производство. С оглед на изложеното, административното производство пред КЕВР следва да се прекрати.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 5 от Административно процесуалния кодекс, във връзка с чл. 13, ал. 8 от Закона за енергетиката

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

прекротява административното производство, образувано по заявление с вх. № Е-15-24-9 от 28.02.2014 г. на „Черноморска технологична компания“ АД, сега „Аресгаз“ АД.

Решението подлежи на обжалване в 14 (четирнадесет) дневен срок пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ДОЦ. Д-Р ИВАН Н. ИВАНОВ

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

РОСИЦА ТОТКОВА